

Народний банк Китаю надасть фінансовим ринкам країни 91 млрд дол. США

Народний банк Китаю надасть фінансовим ринкам країни 91 млрд дол. США для задоволення сезонного попиту на ліквідність, інформує MarketWatch. Вливання коштів відбуватиметься через програму середньострокового кредитування, програму Standing Lending Facility, а також через додаткове кредитування під заставу. Ставка по кредитах на 3 місяці буде знижена до 2,75%.

40,8

стільки мільйонів доларів продав Національний банк на аукціоні у вівторок при попиті 53,6 млн доларів за курсом до 25 гривень за долар. Про це йдеться в повідомленні НБУ.

До Казахстану через РФ вирушив перший конвой з восьми українських автомобілів

«Ми стежимо за цим, для того, щоб зрозуміти, чи можуть рухатися наші автомобілі і чи вони дійдуть до свого місця призначення, перетнуть кордон РФ з Казахстаном», — повідомила торговий представник України Наталія Микольська. Вартість використання однієї машини конвою становила 350 доларів.

3

Відомості.інфо

№2 (794)

21 - 27 січня 2016 року

http://www.vidomosti.info/

Події

Десятки поранених, тіла мертвих, ріки крові...

Боець та майданівець Олександр Приступа про Революцію Гідності, війну та корумповану владу

Холодна морозна зима Революції Гідності породила людей, для яких гідність — вищий критерій світобуття. Майдан прикликав до себе кращих з кожного покоління — з юних, зі зрілих, з сивочолих, з десятиками років життя за плечима. До покоління тих, кого прикликав Майдан, а згодом обов'язок захищати від російського агресора Україну, належить і мешканець Володимира-Волинського, сотник Першої Волинської сотні, військовослужбовець запасу, а нині член виконавчого комітету Володимир-Волинської міської ради Олександр Приступа.

АБИ ПЕРЕКОНАТИСЬ У МОЙ СМЕРТІ, БЕРКУТІВЕЦЬ ВИСТРЕЛИВ У МОЄ «МЕРТВЕ» ТІЛО

Три місяці проведені на Майдані Олександр Приступа називає найкращими у своєму житті. Хоча не від щастя лишилися шрами на його обличчі, а від кийків «беркута». На пам'ять лишилась і витягнута з тіла гумова куля, якою його дострілювали 18 лютого поспіаки Януковича.

— Були на Майдані дні, коли здавалося, що вся ота каральна машина з «беркутні» та «тітушок» нас змете. Після перших смертей Сергія Нігояна, Юрія Вербицького, Михайла Жизневського стало зрозуміло: або ми їх переможемо, або майбутнього ні в нас, ні в нашої країни не буде. Найзапекліші бої розпочалися з 18 лютого, коли люди багатотисячною колоною вирушили до Верховної Ради. Нас там чекали близько восьми тисяч силовиків і «тітушок», які тільки чекали на команду бити май-

зараз мене доб'ють, але, наче кризь завісу туману, побачив червоний хрест на спині і зрозумів, що це медики. В цей момент їх зупинив «беркутівець» та запитав, куди вони мене волочать, ті відповіли, що я вже «готовий» і вони забрали мертве тіло. Але ота істота в людській подобі вирішила переконатися в моїй смерті і вистрелила гумовою кулею у моє стегно. Вже тоді я перебував у такому стані, що навіть болу не відчув і не подавав ознак життя, — пригадує ті страшні події Олександр Приступа.

У Будинку офіцерів отримав першу медичну допомогу й оцінив

Не встиг підвестись, як отримав удар в обличчя, після чого втратив свідомість. Коли прийшов до тями, кров заливала лице, знову спробував встати, аж тут хтось сказав: «О, він ще ворушиться!» і наступив чоботом мені на пальці, далі — знову удар і п'їтьма.

мною має щось трапитися, — згадує Олександр. — Сичала, наче дика, і весь час дивилася ніби і на мене, але кудись вище голови. А коли 22 лютого побитого та пораненого мене привезли додому, кицька радісно лашчилася, йшла на руки. Вже, коли я йшов на війну, кицька поводитися звично лагідно. Я це помітив і сказав дружині не хвилюватися, що повернуся живим і не ушкодженим, адже своє отримав на Майдані...

Своєрідний «подарунок» від влади Олександр Приступа отримав нещодавно, коли почав збирати документи, необхідні для загального реєстру постраждалих на Майдані. Цей реєстр створюють для надання урядом допомоги постраждалим на Майдані. Його справу можуть перекваліфікувати з травм середньої важкості на легкі.

«Перелом фаланги пальця, струс мозку, кульове поранення, рвані рани обличчя і численні забої по всьому тілу» — ось що пан Приступа отримав на Майдані. Втім, він не опускає руки і готується відстоювати свої права.

«СТАВЛЕННЯ ДОНЕЧЧАН ДО УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ ТА ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО РІЗНЕ ТА ЗАЛЕЖИТЬ ВІД РЕГІОНУ»

Після повернення з реабілітації Олександр Приступа, розуміючи, що країну потрібно боронити від північного сусіда, пішов у військкомат та записався добровольцем. А вже з липня 2014 року у складі Луцького прикордонного загону і до початку 2015 року його підрозділ охороняв кордон України з Росією в Чернігівській області. Згодом були півроку служби в найгарячіших точках Донеччини на лінії розмежування, що проходила від Авдіївки до Мар'їнки. Майже весь цей час перебував на лінії вогню, закін обстрілювали з важкої артилерії. Доводилося стояти на «нульовому» блокпосту в Мар'їнці, а потім — у Пісках. Завданням під-

розділу було не допускати терористичні групи та ворожі вантажі на територію України. А це і наркотики, і зброя, і продовольство для сепаратистів. Такі вантажі виявляли постійно.

Олександр Приступа розповідає, що найбільше на Донбасі його вразив «совок», у якому мешкає населення регіону:

— Пам'ятаю, ми зимою в'їхали в місто Новогродівка і мене вразила назва вулиці — Леніна. Потім побачив будинок культури на честь 40-річчя Жовтня, і тут я зрозумів, що потрапив у «совок». Перший вихід у місто теж запам'ятався. Ми в повному бойовому обмундированні йшли центром, і раптом до нас підбігла жінка з вигуками: «Це ж наші, українські!». І давай нас обнімати. Було дуже приємно. Втім, ставлення донеччан до української армії та всього українського різне і залежить від регіону. Біля Курахового можна помітити вовчі погляди людей, які налаштовані проросійськи. А вже коли ми перебували в районі Мар'їнки, то там люди були більш привітними і серед них одиниці розмовляли російською. Вони з розумінням ставляться до української армії і не задають дурних питань. Саме завдяки таким людям змінилось моє уявлення про жителів Донбасу. Спочатку я думав, що українців чи патріотів там в принципі немає. Проте з часом зрозумів, що це не так. Там дуже багато справжніх українців і патріотично налаштованих людей, деякі з них стали для мене щирими друзями, як то кажуть, до самої смерті. Вони надавали нам допомогу хто чим міг, наприклад, щотижня привозили домашню їжу. Ось ці хороші люди сподіваються на наш захист, і саме тому українській військка там мають бути.

Щодо морального стану бійців та бойового духу, то на переконання Олександра Приступи, це залежить від статусу кожного солдата в мирному житті. Кожен на війну йшов з різних причин: кого мобілізували та забрали, так би мовити, насильно, хтось прийшов отримати статус учасника бойових дій, хтось заробити грошей, хтось прямо з Майдану пішов захищати Україну.

— В армію набирали не тільки патріотично налаштованих добровольців чи військових, але й відверто не потрібних і не підготовлених для воєнної справи. Було таке, що хапали всіх підряд, кого вдавалось відловити. Які з них вояки? Найбільший рівень патріотизму — в добровольчих батальйонах, зокрема в «Січі» та «Карпатській Січі». У бригадах добре воюють, і настрий у хлопців справді бойовий, мораль-

ний дух достатньо високий. Усі вони, мені так видається, його ніколи й не втрачали. А основна хвороба армії — все-таки пияцтво, — зазначає майданівець.

Щодо перемир'я, то, за словами пана Приступи, його немає і ніколи не було. Більше того, там немає з ким про нього домовлятися. Сепаратисти — це люди без моралі та принципів, вони обстрілюють як нашу, так і свою територію. Нашим військам можна давати відповідь, але для того, щоб запросити артилерійську підтримку, потрібно до відома поставити ОБСЄ і взяти через сім колін дозвіл командування. Коли в липні 2015 року була атака на Мар'їнку, то знадобилося декілька годин, щоб наші підвели артилерію, а за цей час терористи зайняли певні частини міста. Якби атака була вчасно відбита, не було б стільки втрат з нашого боку — тоді загинуло б п'ять військовослужбовців. Як не крути, але кожен солдат, який має автомат, хоче відчувати за своєю спиною потужну артилерійську підтримку.

«ЯКЩО ЙДЕ ВІЙНА, ПОТРІБНО ТАК І КАЗАТИ, ЩО ЙДЕ ВІЙНА, А НЕ ЗАВУЛЬВОВАТИ ЇЇ ПІД ЯКІСЬ АТО»

Найгірше те, що в цій війні не розставлено крапки над «і»: якщо йде війна, потрібно так і казати, що йде війна, а не завульвувати її під якісь АТО. Це, на думку Олександра Приступи, виглядає нещиро та несправедливо стосовно тих, хто там воює:

— Ми не за те стояли на Майдані, а тепер воюємо на фронті, щоб терпіти ту брехню й корупцію, які сьогодні пронизують теперішню владу. Генпрокуратура ніби відкриває сенсації, називаючи давно відомі імена тих, хто винен у побитті та загибелі людей на Майдані. Та вони не покарані, а слідство все ще триває. Перед судом постали лише п'ятеро підозрюваних. Натомість у в'язниці почали садити тих, хто робив революцію, хто воював на Сході. Йде знищення патріотично налаштованої частини суспільства. Я ж українець і патріот, «свободівець», націоналіст, одним словом. Люблю свій народ і свою націю. Навіть на війні мене надихала, в першу чергу, звитяга ОУНівців та козацтва. У мене над ліжком завжди висів чорно-червоний прапор, а молодим хлопцям я розказував таку нашу історію, про яку вони навіть не чули. До влади в Україні прийшли ті люди, які участі в Майдані не брали. У мене складається враження, що всі антимайданівці незабаром стануть майданівцями. Я це бачу по нашому місту. Ці люди відчували безкарність. Владі вигідно залишити корумповані схеми, їй зміни не потрібні. Але ж весь світ дивиться на нас і чекає змін. А хіба з такою владою вони будуть? Влада не хоче змінюватися, не хоче відновлюватися, вона хоче залишити все по-старому, закріпити всі корупційні схеми, ділити посади, а людям говорити гарні слова.

Після повернення з війни Олександр Приступа був делегований ВО «Свобода» до Володимир-Волинського виконкому. У політиці він людина нова, тому зараз вникає в основи місцевого самоврядування, але своїм принципам честі та справедливості зраджувати не збирається.

Попри всі жахиття, кризь які Олександр Приступа пройшов на Майдані, пережив на війні, він не втрачає запалу та оптимізму. І все ще вірить у людей, адже там, на Майдані, він бачив зародження нової України і людей не байдужих. Стояти осторонь творення нової країни Олександр Приступа не бажає...

Ярослава ВОЗНЮК

данівців. Нас оточили з усіх сторін і били без поділу на стать чи вік — старих, малих, жінок, журналістів. Обстріл вівся постійно, одна гумова куля потрапила мені в плече, але, пробивши одяг, тіло не ушкодило. Коли силовики остаточно замкнули кільце почалось справжнє місиво... Я отримав сильний удар у спину, від якого упав на землю. Думаю: «Треба вставати, бо затопчуть», однак не встиг підвестись, як отримав удар в обличчя, після чого втратив свідомість. Коли прийшов до тями, кров заливала лице, знову спробував встати, аж тут хтось сказав: «О, він ще ворушиться!» і наступив чоботом мені на пальці, далі — знову удар і п'їтьма. Почав приходити до тями, коли хтось волік мене за ноги. Ну все, думаю, мабуть, «тітушки» і

масштаби побоїща в серці столиці. Десятки поранених, тіла мертвих, ріки крові. У тому хаосі Олександр Приступа зустрів земляка Пантелея Тихонюка, з яким вийшли до Київської лікарні № 17. Там йому зашили голову та витягли кулю. Ніч провів у знайомих киян, адже і в лікарні, і на вулиці пораненому перебувати було небезпечно. «Беркут» влаштував полювання на поранених, яких вкидали в «автозакі» та відвозили у невідомому напрямку. Остаточне лікування отримав у Володимирі-Волинському, пройшов реабілітацію в Польщі.

— З Майдану я періодично приїздив додому. І от в приїзд, перед моїм побиттям, домашня улюблениця кицька Машка почала поводити себе дивно. Певно, відчула, що зі